

[Leif Hermann]

hed i ejendomme omfattet af registrering eller undersøgelsesprogrammer.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Når realkreditinstitutterne værdisætter ejendomme til brug for lånudmåling, skal de ifølge realkreditlovgivningen ansætte pantets værdi inden for det beløb, som efter institutternes bedste skøn er ejendommens rimelige kontante handelsværdi. Denne værdiansættelse skal foretages på grundlag af bl.a. oplysninger om ejendommens grundareal, bygninger, tilbehør osv., og der er derfor for mig at se ingen tvivl om, at såfremt institutterne bliver bekendt med, at der på ejendommen er registreret et affaldsdepot, må denne viden indgå i værdiansættelsen, idet instituttet i modsat fald risikerer at udsætte sig for tab.

Miljøministeren har over for mig oplyst, at det er amtskommunerne, der forestår den kortlægning af potentielle affaldsdepoter, som spørgeren henviser til. Der er tale om en foreløbig kortlægning, især af gamle industrigrunde. Det er også en ganske omfattende undersøgelse, men først senere vil det vise sig, hvor mange af de kortlagte ejendomme der rent faktisk er forurenede og således skal registreres som affaldsdepoter.

Det er min opfattelse, at et sådant foreløbigt undersøgelsesmateriale ikke i sig selv kan danne grundlag for en væsentligt ændret værdiansættelse af en ejendom. Realkreditinstitutterne må i hver enkelt lånesag mere konkret og på basis af mere dybtgående dokumentation vurdere, om der er baggrund for eventuelt at nedsætte værdiansættelsen.

Det er regeringens opfattelse, at belåningsproblemet må ses i sammenhæng med det generelle værdiforringelsesproblem som følge af kortlægning og registrering af visse ejendomme som affaldsdepoter, og jeg er bekendt med, at miljøministeren har taget initiativ til et udredningsarbejde, der nøjere skal analysere dette samfundsproblem og i den forbindelse vil overveje, hvorledes værdiforringelsesproblemet eventuelt kan søges løst eller begrænset. Det kan jeg henholde mig til.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til boligministeren for svaret, om end det jo kun åbnede en ganske lille sprække i et ganske alvorligt problem for gan-

ske mange mennesker. Jeg har forstået, at det er boligministerens opfattelse, at det foreløbige undersøgelsesmateriale ikke i sig selv danner grundlag for en nedvurdering – om jeg så må sige – af ejendommen og dermed en forringelse af dens mulighed for at danne grundlag for normal belåning, og det vil jeg gerne takke for.

Dernæst vil jeg spørge boligministeren, om hun vil meddele kreditforeningerne eller realkreditinstitutionerne, at dette er hendes opfattelse, og at der derfor ikke i realkreditloven er hjemmel til at foretage en ændret vurdering af ejendommen alene på grundlag af indsigt i foreløbige undersøgelses- og registreringsresultater.

Knud Lind (FP):

Der har jo været en hel del kritik af kreditforeningerne med hensyn til overvurdering m.v., og nu kommer der altså nogle sager, hvor kreditforeningerne faktisk ønsker at gøre, som de skal gøre, nemlig vurdere, om der er sket en værdiforringelse af nogle grunde, fordi amterne har ladet foretage en undersøgelse af kemikalieforekomster, men man har i øvrigt ikke stillet nogen kriterier op for, hvad der egentlig er en kemikaliegrund, og så har man foretaget tinglysninger.

På denne baggrund vil jeg gerne spørge boligministeren, om hun er enig med mig i, at det er i overensstemmelse med loven om aktindsigt, at realkreditinstitutterne kan få udleveret de grå lister.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Såvel til hr. Leif Hermann som til hr. Knud Lind vil jeg sige, at det, der er afgørende, når der ydes realkredit, er, at institutterne skønner, at der er fuld sikkerhed for pantet. Det vil selvfølgelig også sige, at så længe der kun er tale om, som hr. Leif Hermann var inde på, en foreløbig vurdering af et eventuelt grundlag, kan dette ikke i sig selv være baggrund for, at kreditinstitutterne foretager en anden vurdering end den, de hidindtil har haft. Det er også mit indtryk, således som realkreditinstitutterne også har givet udtryk for det, at det, der er tale om, er en konkret værdiansættelse i hvert enkelt tilfælde; så vi er helt på linje med det synspunkt, de anlægger.

Det besvarer sådan set også i høj grad hr. Knud Linds spørgsmål: Det er sikkerheden,